

Богъ знае, какво ми е . . . Азъ по обичвахъ, да ми ся е, Богъ знае, какъвъ губитакъ случилъ въ къщѣ-тъж, нежели дѣто съмь отреденъ за тѣзи работѣ; но знаѣж, какъ ще ны посрещне свирѣпый Голосъ съ дивъ погледъ, и тутакси ще ны попыта: погубихте ли и неж и дете-то ѳ?

Хансъ. Оставися, моляж ти ся, отъ проклетаго Голоса, та хиляда пѣти ще бѣдешъ по радостенъ и по весель, когикакъ ся промислишь, че си помогналь на невинни и незлобиви души. Знай, че сѣкій, кой то струва добро, за добро ся и надѣва.

Хунсъ. Хайде нека бѣде, както ты желаешъ, азъ ще ся склонѣж; — но нека ни ся закълне Графица-та, че никоги, догдѣ е жива, неще да излѣзе отъ горѣ-тъж, а чи тогава да ѣж заведемъ въ пустинѣж. А друго, да ми ся закълнешъ и ты, какъ нещешъ да мя издадешъ.

Хансъ. Азъ ты ся заклевамъ съ драгѣ-тъж си душѣж, да не види душа-та ми лице-то божіе, ако продумамъ нѣкому за това дѣло: О, какъ ми сега играе сърце-то отъ радость.

Хунсъ. Инди добрѣ, а ты подигни Графицѣ-тъж — *(Хансъ ѣж подигава, и тя дойде при себе си)*.

Графица-та. Пуснете мя — пуснете — да умрѣж.

Хансъ. Дойдете при себе милостива и предобра Графице; милостивый Богъ е ублажилъ наше-то сърце, и вамъ е харизаль животъ-тъж.

Графица-та. *(Става и погледва на Ханса)*. Да ли си ты Ангель въ видъ челоувѣческой, кой то мя обрадуващъ съ такъвзи радостенъ гласъ; да ли е то истина?